

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **Yvety Romanové**, bytem Hustopeče, Vinařská 41, zastoupené Mgr. Davidem Obenrauchem, advokátem se sídlem Brno, Kopečná 11, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3/5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2013, č. j. JMK 115021/2013, sp. zn. S-JMK 115021/2013/OD/Fö,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje 17. 10. 2013, č. j. JMK 115021/2013, sp. zn. S-JMK 115021/2013/OD/Fö, **se zrušuje** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 4 000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího advokáta Mgr. Davida Obenraucha.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu rozhodnutí správních orgánů

[1] Rozhodnutím ze dne 26. 8. 2013, č. j. dop/4563/12/405, MUH/34146/13/405, Městský úřad Hustopeče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, zamítl námitky žalobkyně a potvrdil záznamy bodů provedené v její evidenční kartě řidiče.

[2] V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila zejména proti bodům zaznamenaným na základě nečitelných a zmatečných pokutových bloků série AE/2009, č. E 6504114, a série NE/2007, č. E 6078555.

[3] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí městského úřadu. V odůvodnění uvedl, že městský úřad ke zjištění skutkového stavu shromáždil potřebné podklady, včetně příslušných pokutových bloků. Z pokutových bloků týkajících se přestupků spáchaných ve dnech 17. 4. 2009 a 15. 3. 2011 jednoznačně vyplývá, komu, kdy a za jaké přestupky byly pokuty uloženy. Žalobkyně bloky podepsala.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[4] Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že vydaná rozhodnutí nemají oporu v provedeném dokazování. Z bloku série AE/2009, č. E 6504114, není patrné prakticky nic, je lajdácky vyplněn. Z bloku není zřejmé, čeho, kdy a kde se žalobkyně dopustila, a jaký zákon porušila. Blok série NE/2007, č. E 6078555, je naprosto nečitelný a navíc i zmatečný. Městský úřad odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, sp. zn. 7 As 94/2012, ten však řeší naprosto jiný případ a na daný skutkový děj je tak neaplikovatelný. V nyní souzené věci jsou záznamy naprosto nečitelné. Tyto „čmáranice“ nelze vyhodnotit jako důkaz o konkrétním porušení zákona o přestupcích.

[5] S ohledem na shora uvedené žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[6] Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v řízení byla obstarána též příslušná rozhodnutí – předmětné pokutové bloky. Tyto ve spojení s oznámeními policie o uložení pokuty v blokovém řízení poskytují dostatečné podklady k závěru o oprávněnosti záznamu bodů za přestupky spáchané ve dnech 17. 4. 2009 a 15. 3. 2011. Z pokutových bloků jednoznačně vyplývá, komu, kdy a za jaké přestupky v souvislosti s porušením konkrétní právní povinnosti byly pokuty uloženy. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

[7] Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná.**

[8] V první řadě je vhodné nastínit závěry plynoucí ohledně problematiky bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem (§ 123a a násl. zákona o silničním provozu) z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.

[9] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).

[10] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů (§ 123b odst. 2 zákona o silničním provozu), poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

[11] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, plyne, že pokutový blok (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena [...] V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* Současně Nejvyšší správní soud zdůraznil, že *„[ř]ízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, ať již v podobě rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje.“*

[12] K uvedenému lze dodat, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS, je v zásadě jediným přípustným opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení obnova řízení; ita ovšem přichází u takového přestupku v úvahu jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení.

[13] Na základě tohoto závěru Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, potvrdil, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku.

[14] V nyní souzené věci jsou předmětem sporu záznamy dvou bodů (2 x 1 bodu), které byly provedeny v registru řidičů u žalobkyně na základě podkladů týkajících se jejích přestupků spáchaných ve dnech 17. 4. 2009 a 15. 3. 2011.

[15] Prvotním předpokladem náležitého zjištění a hodnocení skutkového stavu bylo, že správní orgány nevycházely toliko z oznámení policie o uložení blokové pokuty, ale za účelem přesného zjištění sankcionovaného jednání žalobkyně si opatřily stejnopisy příslušných pokutových bloků.

[16] Jak vyplynulo ze správního spisu, dle pokutového bloku série NE/2007, č. E 6078555, týkajícího se jednání žalobkyně dne 17. 4. 2009, byla pokuta ve výši 100 Kč uložena v Břeclavi za přestupek dle „§ 22/1 l zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „17. 4. 09, 12:15 hod., zákaz odbočování vlevo, 17. listopadu, § 4 c z. č. 361/2000 Sb., 8A1 2258“.

[17] Dle pokutového bloku série AE/2009, č. E 6504114 (ve spojení s blokem série AE/2009, č. E 6504115), týkajícího se jednání žalobkyně dne 15. 3. 2011, byla pokuta ve výši 200 Kč uložena v Jihlavě za přestupek dle „§ 22 l L zák. č. 2(nečitelné)/(nečitelné) Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V kolonce „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „B11, 10⁵⁵, 1AC-8771, Octávie stříbrná, Masarykovo nám. 1“. V kolonce „Místo na bližší popis přestupkového jednání, jeho právní kvalifikaci a na poznámky orgánu, který pokutu uložil“ je napsáno: „Porušení § 4, písm. c zák. 361/2000 Sb.“

[18] Výše citované popisy skutků odpovídají popisům uvedeným v oznámeních policie. Tyto popisy pak jsou dostatečně výstižné a určité pro posouzení, zda byla naplněna skutková podstata přestupků označených policií současně uvedením ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu [§ 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011, ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu]. Žalobkyně v obou případech pokutu za přestupkové jednání uhradila, pokutové bloky převzala a vše stvrdila svým podpisem.

[19] K námitkám žalobkyně nutno uvést, že pokutový blok série NE/2007, č. E 6078555, lze považovat za hůře čitelný zejména vzhledem k poněkud nižší kvalitě pořízené ověřené kopie, nicméně tato nedokonalost nedosahuje takové intenzity, že by na jejím základě bylo nutné předmětný pokutový blok vyloučit z důkazního materiálu. Naopak, při porovnání obsahu pokutového bloku a s ním souvisejícího oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 20. 4. 2009, č. j. KRPB-44939/PŘ-2009-060410, je třeba dospět k jednoznačnému závěru, že data uvedená v oznámení mají podklad v údajích zapsaných do pokutového bloku a plně jim odpovídají. Z pokutového bloku, který obsahuje všechny náležitosti, je zcela zřejmé, kdo, kdy a kde spáchal přestupek, a tento je výstižně specifikován jak stručným skutkovým popisem, tak označením konkrétních ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu. Tento pokutový blok tak správní orgány oprávněně považovaly za způsobilý podklad pro ověření záznamu jednoho bodu provedeného v evidenční kartě řidičky – žalobkyně.

[20] Tentýž závěr pak lze přijmout i ve vztahu k pokutovému bloku série AE/2009, č. E 6504114 (ve spojení s blokem série AE/2009, č. E 6504115). V tomto případě je snižená čitelnost způsobena rukopisem zasahujícího policisty, ani zde ovšem nelze dospět k závěru o nečitelnosti bloku. Údajům zapsaným do pokutového bloku plně odpovídají data uvedená v oznámení o uložení sankce ze dne 16. 3. 2011, č. j. C1192/2011. Pokutový blok obsahuje všechny formální i materiální náležitosti. Skutek je popsán sice zkratkovitě [tedy pouze označením konkrétního porušení ustanovení právního předpisu – § 4 písm. c) zákona o silničním provozu – z něhož plyne mimo jiné povinnost každého řídit se při účasti na provozu na pozemních komunikacích i dopravními značkami, a určením „neuposlechnuté“ dopravní značky odkazem na její zákonnou specifikaci „B11“ (viz § 62 odst. 5 zákona o silničním provozu ve spojení s § 9 a přílohou 3 bodem 3. vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích)], avšak nezaměnitelně, tudíž pro účely blokového řízení dostatečně. Předmětnému pokutovému bloku naopak nutno vytknout nečitelné označení zákona, v němž je vymezena skutková podstata spáchaného přestupku. Při konfrontaci s oznámením o uložení sankce ze dne 16. 3. 2011, č. j. C1192/2011, se však lze ztotožnit se závěrem, že nečitelně označeným právním předpisem byl zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích. I tento pokutový blok tak správní orgány oprávněně považovaly za způsobilý podklad pro ověření záznamu jednoho bodu provedeného v evidenční kartě řidičky – žalobkyně.

[21] Jak plyne z výše uvedeného, soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do registru řidičů. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobkyně.

[22] Jestliže však soud akceptoval postup správních orgánů z hlediska procesního, jinak tomu již bylo z pohledu hmotněprávního. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, k závěru, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Z toho plyne, že „i na otázku počtu bodů, jaký se má zapsat do registru řidičů, je třeba aplikovat ústavní zásadu mající původ primárně v právu trestním, tedy že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny)“. Dojde-li tedy ke změně právní úpravy ve prospěch delikventa, musí být tato změna v běžících, resp. dobíhajících správních řízeních vzata v potaz; není však důvodem pro podání mimořádných opravných prostředků proti pravomocným správním rozhodnutím o deliktech.

[23] Jak uvedeno již výše, v nyní souzené věci byly body (2 x 1 bod), jež činila žalobkyně spornými, žalobkyni zaznamenány za přestupky dle § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011, spáchané porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a to v prvním případě dne 17. 4. 2009 nedodržením povinnosti plynoucí z dopravní značky zákaz odbočování vlevo, a ve druhém případě dne 15. 3. 2011 porušením povinnosti vyplývající z dopravní značky B 11 – zákaz vjezdu všech motorových vozidel.

[24] Dne 1. 8. 2011 nabyl účinnosti zákon č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Tímto zákonem došlo mimo jiné též ke změně přílohy k zákonu o silničním provozu *Přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání*. Výše označené přestupky žalobkyně spadaly do typového jednání „porušení povinnosti vyplývající ze zákazové nebo příkazové značky (kromě výše uvedených případů překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené dopravní značkou, porušení zákazu předjíždění stanoveného dopravní značkou a zákazových značek B 28 – zákaz zastavení a B 29 – zákaz stání)“, za něž se do 31. 7. 2011 zaznamenával 1 bod do registru řidičů. Od 1. 8. 2011 však již takto specifikované jednání, resp. typové jednání, jemuž by byly podřaditelné přestupky žalobkyně, nebylo v příloze k zákonu o silničním provozu uvedeno a nebylo tak za ně možno provádět záznam bodů.

[25] Novela zákona o silničním provozu tedy s účinností od 1. 8. 2011 zavedla právní úpravu, která byla pro žalobkyni v otázce zaznamenávaných bodů příznivější, a městský úřad ji tak měl, s ohledem na výše uvedená východiska, v daném případě aplikovat (a to již ke dni vydání *Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění*, tedy ke dni 12. 7. 2012). Městský úřad v rozhodnutí ze dne 26. 8. 2013 odkázal na přechodné ustanovení čl. II bodu 1. zákona č. 133/2011 Sb., podle něhož se při zaznamenávání bodů do bodového hodnocení za jednání spáchaná před účinností zákona č. 133/2011 Sb. postupuje podle dosavadního znění zákona o silničním provozu (tj. z pohledu bodového postihu žalobkyně přísněji). Jak však Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 26. 10. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69, s ohledem na pojetí bodů zaznamenávaných do registru řidičů jako trestu ve smyslu čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny je třeba předmětné přechodné ustanovení vyložit tak, že se vztahuje pouze na procesní postup zaznamenávání bodů, nikoli na pravidla hmotněprávní, jež vymezují počet bodů, jež má být do registru řidičů zaznamenán.

[26] Za jednání žalobkyně spáchaná ve dnech 17. 4. 2009 a 15. 3. 2011 a spočívající v porušení výše uvedených zákazových dopravních značek, tak již po 31. 7. 2011 nebylo možno mezi zaznamenané body započítávat po jednom bodu. Rozhodnutí městského úřadu, resp. žalovaného, je tak nezákonné nejen z hlediska provedení záznamu těchto konkrétních bodů, ale současně též zejména ve vztahu k závěru o dosažení zákonem požadované hranice 12 bodů žalobkyní. Tato skutečnost je *ex officio* důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného.

V. Závěr a náklady řízení

[27] Z výše uvedených důvodů soud shledal rozhodnutí žalovaného nezákonným. Proto jej zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[28] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně dosáhla v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto by měla právo na

náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Soud však současně aplikoval i sedmý odstavec téhož paragrafu, dle kterého jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává. Důvody hodné zvláštního zřetele soud spatřoval v tom, že správní orgány se v daném případě nedopustily žádného procesního pochybení (viz výše vypořádání uplatněných žalobních bodů), a současně při aplikaci hmotného práva postupovaly v souladu jak se zněním zákona, tak se závěry tehdejší judikatury správních soudů, podle níž záznam bodů neměl sankční povahu, ale byl pouhým administrativním či specifickým preventivním opatřením, resp. při dosažení 12 bodů sankcí *sui generis* [srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2006, č. j. 4 As 5/2005-63, ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009-93, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38, ze dne 15. 7. 2010, č. j. 5 As 26/2010-45, ze dne 24. 8. 2010, č. j. 8 As 23/2010-89 (publ. pod č. 2391/2011 Sb. NSS), nebo ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 (publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS)]. Za tohoto stavu věci by bylo nespravedlivé přisoudit žalobkyni náhradu nákladů řízení v plné výši, proto ji soud žalobkyni vůči žalovanému přiznal pouze ve výši soudních poplatků zaplacených za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, tedy v částce 4 000 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nabytím právní moci tohoto rozsudku pozbývá účinků usnesení ze dne 16. 1. 2014, č. j. 29 A 79/2013-27, jímž Krajský soud v Brně přiznal žalobě odkladný účinek.

V Brně dne 19. listopadu 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků